

HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

SERIES 2: 47 - WHITE LIES AND HALF-TRUTHS: WHERE IS THE LINE? OU ISRAEL CENTER - WINTER 2022/23

A] TRUTH AS A DIVINE ATTRIBUTE

1. וַיַּעֲבֹר הָעַלְפָנִים וַיַּקְרָא הָהָר אֶל רְחוּם וְמַנְיוֹן אֶרֶךְ אַפִּים וּרְבָתְשָׁד וְאַמְתָה.

שמות ל:ז

2. וְהָאֱלֹקִים אַמְתָה הוּא אֱלֹקִים חַיִים וּמְלֵךְ עַולְם מִקְצָפוֹ תַּרְכֵשׁ הָאָרֶץ וְלֹא יַכְלֵי גּוֹיִם זַעַמוֹ.

ירמיהו יי

3. צְדָקָתְךָ צְדָקָ לְעוֹלָם וְתֹרְמָתְךָ אַמְתָה.

תהלים קיט:קמג

4. רבנן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם עומד על הדין ועל האמת ועל השלום שנאמר (זכריה ח:טו) אַמְתָה וּמִשְׁפָט
שְׁלָלָם שְׁפָטָיו בְּשֻׁעֲרֵיכֶם.

משנה אבות פרק א משנה יח

5. דאמר רבי חנינא: חותמו של הקדוש ברוך הוא אמת.

שבת נה.

B] THE TORAH MITZVAH - NOT TO GIVE A FALSE IMPRESSION

6. לֹא תַגְנִיבוּ וְלֹא תַכְמִשוּ וְלֹא תַשְׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמְיוֹנוֹ.

ויקרא יט:יא

7. וְלֹא תִטְהַרְתָּ פְּשָׁפֶט אָבִינוּ בְּרִיבֵינוּ: ז' מִזְבְּרַשְׁקָר תַּרְחַק וְנַכְיִ וְצִדְיקָלְתְּהָרָג כִּי לֹא אַצְדִּיקָ רְשָׁעָ: ח' וְשָׁמָד לֹא תַקְחַ פִּי הַשְּׁמָד
יעַנְרַ פְּקָדִים וִיסְלַחַ דְּבָרַי צִדְיקִים:

שמות כג:ז

8. ת"ר מניין לדין שלא יעשה סניגורון לדבריו? תלמוד לומר 'מדבר שקר תרחק'. ומניין לדין שלא יש תלמיד בור לפניו? ת"ל
'מדבר שקר תרחק'..... מניין לתלמיד שישוב לפני רבו ורואה זכות לעני וחוב לעשיר מניין שלא יש Tok? תלמוד לומר מדבר
שקר תרחק מניין לתלמיד שראה את רבו שטועה בדיון שלא יאמר אמתין לו עד שיגמורנו ואסתורנו ואבנו משלוי כדי
שיקרה הדין עלשמי ת"ל 'מדבר שקר תרחק'
מניין לתלמיד אשר לו רבו יודע אתה כי שם נותנין לי מהה מניינה יש לי אצל פלוני ואין לי עליו אלא עד
אחד מניין שלא יctrף עמו תלמוד לומר 'מדבר שקר תרחק' האי 'מדבר שקר תרחק' נפקאי? הא ודאי שקורין כא משקר
ורחמנא אמר 'לא תענה ברעך עד שקר'. אלא כגוון דאמר ליה ודאי חד סחדא אית לוי ותא אתה קומ התם ולא תימא ולא
מידי דהא לא מפקת מפרקא אףי הכי אסור משום שנאמר 'מדבר שקר תרחק'.

שבועות ל: יג לימודים למדבר שקר תרחק'

תנו רבנן: כיצד מפרקין לפני הכלה? בית שמאו אמרים: כל מה שחייב, ובית הלל אמרים: כל מה שאה וחוודה. אמרו להן ב"ש לב"ה: הרי שהיתה חיגרת או סומה, אמרים לה, כל מה שאה וחוודה?! והתורה אמרה: מדובר שקר תרחק!
תשובות זו.

10. מתני' נדרי הבא אמר קולם אם לא ראיתי בדרך זהה בעולי מצרים (כ"ז – ... ליקוט על קלמי כיוון שלא עס כי דעתך חייט דגוזיס צכי כ"ג).

דברים כד:

C] 'CHANGING' THE TRUTH FOR THE SAKE OF PEACE

11. והאממת ומפלום אהבו.

כירה חיט

תנו רבנן: כיצד מפרקין לפני הכלה? בית שמאו אמרים: כל מה שחייב, ובית הלל אמרים: כל מה שאה וחוודה. אמרו להן ב"ש לב"ה: הרי שהיתה חיגרת או סומה, אמרי לה, כל מה שאה וחוודה?! והתורה אמרה: (שםות כ"ג) מדובר שקר תרחק! אמרו להם ב"ה לב"ש: לדבריכם, מי שלקח מכך רע מן השוק, ישבחנו בעיניו או יגנוו בעיניו? هو אומר: ישבחנו בעיניו, מכאן אמרו חכמים: לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות.
תשובות זו.

13. כמות שחייב - לפי יופיך וחויכותך מקלסין לותה.

רש"י שם

14. כל מה שחייב – ולס אם זה מוש יטקו ולס ישחוה. לי נמי יטחוכ צדרכ נלה שיט זה גנון צעריה לו צידיך הס כס יוטה.
וב"כ הומרים יטחוכ לממרי לדצמזכילין מה שיט זה לשכח מכלל דצחר לגנחי!

תוספות שם

15. ישבחנו בעיניו או יגנוו בעיניו. פירוט לכל סכום מפני דרכי שלום אין זו מטוס מדרך שקר תרחק.

rittenbaa כתבות זו.

16. וא"ר אילעא משום רבוי אלעזר בר' שמעון מותב לו לאדם לשנות בדבר השלום, שנאמר (בראשית ט) אפיק צעה לפני מותן לאםך. קה-התאמינו ליטוף וגוו. ר' נתן אומר: מצוה, שנאמר (שמואל א טיב) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאל ותגרני וגוו. דברי ישמעאל תנא: גודל השלום, שאף הקדוש ברוך הוא שינה בו, דמעיקרא כתיב (בראשית יחיב) ואדען זקן, ולבסור כתיב ואני זקנתי.

יבמות סה:

17. בבא מציעא כב:

18. או שהביא שלום בין אדם לחברו ומוסר וגרע כדי לח奸ן זה לאיה הרי זה מותר.

רמב"ס הלכות גולה ואבדה פרק יד הלכה יג

19. ולענין מה להסביר אם שואלו מה דבר פלוני אודוטי, תלוי זה – אם יש לו עזה להשיבו באופן שלא יהיה לו שקר גמור, וגם לא יהיה רכילות, ישיבוו באופן זה ולא יוצאה שקר מפיו. ואם הוא מבין לחברו לא יוכל זה לתשובה מותר לומר שקר גמור מפני השלום.
חוץ חיים הל רכילות אה

20. **הוּא מַתְלִמְדֵי שֶׁל אַהֲרֹן אֶחָד שְׁלֹום וּרְזֹעַף שְׁלֹום - פִּירְתֹּשׁוּ צְלָצָלָת לְרַצִּי נָתַן - כַּיּוֹ כִּי מְכֻרָן לְרַצִּי נָתַן? כַּהֲרִיךְ רַוְחַכְךְ צַיִן**
הַדָּס מַתְקוּנוּנִים כִּי כָּלְךָ לְכָל הַחֵד מִכְסָת שְׁלֹם מִדְעַת חָצְרוֹ וְתוֹמֵר לוֹ יְיַחַד חָצְרוֹ לִיְךְ כַּוְּה מַתְהָרָט וּמִכְסָת הַתְּעִילָה עַל שְׁחָנָה לְכָל
וְכָל הַמְּמָלָק לְכָל חָלָצָלָת לְכָל. וּמְתוּךְ כַּךְ כַּפְכִּיוֹ פָּגָעָם זֶה צַחֲקִים זֶה לְתַזְזֵז.

ר' עובדיה מריטנורא מסכת אבות פרק א משנה יב

21. **קַפָּא: הַחַלָּק הַרְבִּיעִי - הַמְשִׁקָּר בְּסְפַּר הַדָּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע וּמְחַלֵּיף קִצְתָּם בְּמַתְכוּן, וְאֵין לוֹ תּוֹעַלְתָּה בְּשִׁקְרִיו וְלֹא הַפְּסִד**
לְזַוְלָתָן, אֲבָל כִּי מִשְׁפְּטוּ מַהְבֵּתוּ שְׁקָר מִדְבָּר צַדָּק גָּדוֹל מַאֲד עָנֵשׁ בְּעֵז פְּנֵיו וְאַהֲבַת הַשְּׁקָר, וַיְכַבֵּד עָנוֹ, כִּי יַאֲהַבֵּהוּ לְבַלִּי
תּוֹעַלְתָּה וְזֶה הַחַלָּק הַתִּירְוחָה לְקִימָנִים מִצּוֹת וְדִרְישָׁת טּוֹבָה וְשְׁלֹום

ספר שער תשובה לרביינו יונה שער ג

D] **'CHEATING' THE CHEATER!**

22. **יְחִי וַיָּבֹא אֶל־אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הַפְּנֵי מַי אַתָּה בְּנִי. יְט וַיֹּאמֶר יְעַקֹּב אֶל־אָבִיו אָנֹכִי עָשָׂו בְּכֶרֶךְ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבְרָתָ אֲלֵי**
קוֹם־נְאָשָׁבָה וְאַכְלָה מַצִּיחַ בַּעֲבוּר תְּבִרְכָּנִי נִפְנַשְׁךְ.

בראשית כ:ז-ח-יט

23. **אָנֹכִי עָשָׂו בְּכֶרֶךְ - הַנְּכִי כִּמְצִיּוֹן, וְעַטְוּ כַּוְּה צְכוֹלָן.**

רש"י בראשית כז:

24. **הַהְוָא אַרְמָא דְּהָוָה סְלִיק וְאַכְלִיל פְּסָחִים בִּירוּשָׁלָם. אָמַר כְּתִיב (שְׁמוֹת יב:מג) כָּל־פָּנִים נְכַלְּעַר לְאַיְאַכְלֵב בָּן, (שְׁמוֹת יב:מה) עַל־כָּל־עַרְלָל לְאַיְאַכְלֵב בָּן. וְאַנְאָה אָקָכְלָנָא מִשְׁופְּרִי שׁוֹפְּרִי אָמַר לֵיהֶ רַבִּי יְהוָדָה בָּן בְּתִירָא - מַי קָּא סְפָוּ לְכָל מַאֲלָה? אָמַר לֵיהֶ - לֹא כִּי סְלִיקָת לְהַתָּם אִמְאָה לְהוּ סְפָוּ לְמַאֲלָה. כִּי סְלִיק אָמַר לְהוּ - מַאֲלָה סְפָוּ לֵי. אָמְרוּ לֵיהֶ - אַלְיהָ לְגַבּוּה סְלִיקָא! אָמְרוּ לֵיהֶ - מַאְן אָמַר לְכָל הַכְּיִי אָמַר לְהוּ - רַבִּי יְהוָדָה בָּן בְּתִירָא. אָמְרוּ - מַיְאָה הַאי דְּקָמָנוּ בְּדַקְקָה בְּתִירָה וְאַשְׁכָּחוּוּ דַּאֲרָמָה הָוָא וְקַטְלוּהוּ. שְׁלַחוּ לֵיהֶ רַבִּי יְהוָדָה בָּן בְּתִירָא - שְׁלַם לְכָל רַבִּי יְהוָדָה בָּן בְּנַצְבָּין וּמְצֹודָתָךְ פְּרוֹסָה בִּירוּשָׁלָם!**

פסחים ג:

25. **נִזְדְּרֵנִין לְהַרְגִּין וְלְחַרְמֵין וְלִמְוֹכֵסִין שְׁהָא תְּרֹמוֹתָה אַף עַל פִּי שְׁאַיִן שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ.**

משנה מסכת נדרים פרק ג משנה ז

26. **הַיְכִי נְדָר? אָדָר עֲמָרָם אָמַר רַב בָּאוּמָר יִאֲסְרוּ פִּירָות הָעוֹלָם עַל אִם אִיְן שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ. כַּיּוֹן דָּאָמַר יִאֲסְרוּ אִיתְסָרוּ עַלְיהָ כָּל פִּירִי עַלְמָא! בָּאוּמָר 'הַיּוֹם'. אֵי דָאָמַר הַיּוֹם לֹא מַקְבֵּל מִינִיה מַוכָּס! בָּאוּמָר בְּלִבְוּ הַיּוֹם וּמוֹצָיאָה בְּשִׁפְתִּיו סְתִּים. וְאַעֲגָג דְּסִבְרָא לְזָהָרָה!**

דברים שבלב אינן דברים לגבי אונסין שני.

נדירים כת:

27. **מִתְנַגִּי הַשּׁוֹכֵר אֶת הַאֲוֹמְנִין וְהַטְעֵזֶה אֶת זֶה וְכָל דָּבָר שָׁאַבְדָּו וְחַזְרָו בְּהָן - מִקְוָם שָׁאַיְן שֶׁם אָדָם שּׁוֹכֵר עַלְיהָ אוֹ מַטְעָן**

משנה מסכת בבא מציעא פרק ו משנה א

28. **כַּיּוֹדְמַטְעָן? אָמַר לְהָן סְלַע קִצְצָתִי לְכָם בָּאוּ וְטַלְוּ שְׁתִים.**

בבא מציעא עז:

29. **בַּת חִמּוֹה דָּרָב פְּפָא נִפְלה לִפְנֵי יְבָם שָׁאַיְן הָגּוֹן לָהּ. אָתָא לְקִמְיהָ דָּאַבִּי. אָמַר לֵיהֶ חָלֹץ לְהָעֵמֶת שְׁתַתְנֵן לְכָל מַאֲתָים זֶזֶז.**
לְבַתְרָ דְּחַלְצָלָה לְהָאָמָר לֵיהֶ אַזְלָה בְּלִי. אָמַר לֵיהֶ מִשְׁטָה אַנְיָן בְּקַעְבָּה לֵיהֶ. מַיְאָה תְּנִיאָה הַרְיָה בְּוֹרֶחֶם בְּמַבֵּית הַאֲסָרוֹן וְהַיְתָה
מַעֲבָרָא לְפָנָיו וְאָמַר לֵיהֶ טֹול דִּינָו וְהַעֲבִירָנִי אַיְן לוֹ אֶלְאָשְׁרוֹ.

יבמות קו:

יש תמכיסים לך יעקב סכיה לדיוק וירוח הלווקיס לדרך שלך! ומין זו תימא. כי יודע סוכך יעקב כי כו"ה לך לך יותר מלחיות... וכחליף כבדים ממוקמות כללה הין גנוי לדיק... וכן לך בסוכס וילחך להמרו על נשותיכס מהותי כו"ה ולמי נקרלו צבעור זכ דודרי שקר... וכן יעקב לקדל ברכת לדיו לסת מינך זכרו לנו כי בעבור זכ דודר שקר.

30. רצ'ק שם

ובכל אלו שהיתרו חכמים לשנות, אם יכול לעשותת שלא לשקר הוא טוב יותר ממה שיישקר. כמו אם שאלים לו יודע אתה מסכתא פלונית? ישיב - וכי אתה סובר שני יודע?! ואם יכול לסלק השואל בעניין שלא ישקר הוא טוב יותר.

31. אורחות צדיקים סוף שער כ'ב

E] HUMAN AND DIVINE TRUTH - SOME HASHKAFIC PERSPECTIVES

אמר רבא: מריש היה אמין לא קושטא בעלמא, אמר לי ההוא מרבען ורב טובות שמייה, ואמרי לה רב טבימי שמייה, די' הו ייחבי ליה כל חלי דעת מא לא הוה משני בדיבוריה. זימנא חד איקלע לההוא אתרא וקושטא שמייה, ולא הו משני בדיבוריהו, ולא הוה מית איןיש מהתם بلا זימניה. נסبي איתה מינהון והוא ליתרתין בנין מינה. יומא חד הוה יתבא דביתנהו وكא חייפה רישא. אתאי שיבתה טרפה אדשה. סבר: לאו אורח ארעה! אמר לה - ליתא הא. שכיבו ליה תורתין בנין. אותו איןשי אתרא לקמיה, אמרו לה - מי האין אמר להו - היכי הוה מעשה. אמרו לה - במתותא מינך, פוק מתרין, ולא תגורי בהו מותנאה בהנק אינשי.

32. סנהדרין צ'

אמר סיימון בשעה שבא הקב"ה לבראת את אדם הראשון, געשה מלאכי השרת כיתים כיתים, וחבורות חבורות. מהם אומרים אל יברא ומהם אומרים יברא. הה"ד (תהלים פהיא) **חסד־יאמת נפשנו צדק ושלם נשagn**. חסד אומר - יברא שהוא גומל חסדים, ואמת אומר - אל יברא שколоו שקרים. צדק אומר - יברא שהוא עשה צדקות, שלום אומר - אל יברא דוכליה קטטה. מה עשה הקב"ה? נטל אמת והשליכו לארץ הה"ד (דניאל חיב) **ותשליך את הארץ**. אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה - רבון העולמים! מה אתה מבזה תכיס אלטיכסיה שלך? תעלה אמת מן הארץ, הדא הוא דכתיב (תהלים פהיב) **אתמת פאלץ תעמעך**

33. בראשית הרבה פרשה ח ז"ה ה אמר סימון

34.

7 כ"ז, י"ב. אולי ימושבי אבי וחויה בעיני כמתנתע^{טז}.

הנה חוויל נבירה זהה דף כ"ה ע"א) כית את האבות בשם שריהם, מזואי טעםם כית ספ"ר בראשית בשם "ספר הדורות". תיאור הדבר הוא, כי בכינון שות חיז קדש טנן וזרה. איך מהין ייזע האיך פלייט להונגן, אלא שהוא משפט "אשר פשה האלקיים את האדים ישר" (קלהות ר פ"ט). וזה קיימו את כל המוראה אפיקו קורת נזונה משפט שהוא דרך יהשלה בחובנות האדים. ומהאי טעמא אמרין זעיראו רביה פרשה ט"ז אוית ג' שדריך ארין קדמה לחורה, ובחרה שנות חוקים שאומת מותבם בשכל ואדם, אבל דרך ארין בא לאומות משה שוזה שכלה, וכן האבות שקיימו את התורה מפני שהבריט כי היא הרוך היהשה של האדים נקראו ישרים^{טט}. ולפיז תגדל והחיה על יעקב אבינו, שברורה מה שפעה ליפול את הבריט היה רחוק מן הירושה: כי קרא טבו יעקב ויעקב היה פערם, ומה בס' יעקב אבינו של פערם נאמר תחן את יעקב, והול [טבותךך] לך כדי ע"ז ועוד עלי הפסוק לא רגלי על רשות, ואיך מודע קצת יעקב כאן בדרך לישוע, והברית בעקבותה לא באהה?

אמות יעקב - ר' יעקב קמינסקי, בראשית כויב

לדוגמא: כל ענן פיצול המקלות שעשה יעקב כדי להציג את צאנו בצדיו הרטמאיה של לבך: מה שאמיר יעקב לפועל: ניד אשׂר אבאו לא אידי שעריר, כלומר שהרוחית את עצמו מטע בדחק עומר, ואנו^{טז} לומדים מה הלהה לדחוות שומרה לאדם להרחק את עצמו מן הנכרי כשותש ממנה: מעשה יעקב ושבט, שברורה טובי כי יעקב^{טט} שאנשי שבט יחולשו אה צבם ויכלן להרונו אומם. כל זה נכון בוגר העסק עם רמאי ורשע, ואינו גוזע כלות מטעםך של יעקב בסמל האמת^{טט}.

אבל באמות לממד מכך יסוד גדול במתנות האמת, וזכה לתולן [פליה] על הפסוק בו אחיך בתרמה וניר חרגם אווקלוט: "בוחכמה". וביאור הדבר הוא, שבט ואמת צרכיה **שאפקר** לפי השובטן, שהר למשל אם רואון הנרדף מהחבה אצל שטען, וכשהוחדר מחשוף אמר שטען לרודר שראובן מהחבה אשלו ומשות פאיינו רזהה לשקר, וכי זו "אמת" יקרוא? אלא כדי שלפעמים מורה לאורים להשתמש בדרכו הטרמה כדי להשיב את מברוקשו, והיינו לפי הכלל של יעם עקש וחופטל" [תהלים י"ז פס"ג]. וכשהוא בא לידי החמודות עט רמאי מיטבן טבונו של עש, לפחות פגעmis אין מנטש מהשיטוש בדרכו הטרמה והשתמשות. רמותה פיעין זו, כפי הזכור והשעה, מוציא כתה וכמה פעמים אצל יעקב אבינו ואין זה כלל טהרה למשוג של יעמך אמת לעצבך."

ו"ר זירא לא לימא איןיש לינוקא דיהיבנא לך מידיא ולא יהיב לה משום דעתך לאגמוריה שיקרא שנא' למדו לשונם דבר שקר סוכה מוו:	35.

The 3 major principles of :-

1. It's the message that matters - *technically true but misleading = SHEKER*
technically untrue but not misleading = EMET
2. מותר לשנות מפני השלום - *personal hatred and machloket is a SHEKER, so 'lying' to bring shalom is EMET*
3. You can lie to stop the cheater - but only IF you know you are 100% correct